

RAPORT DOCUMENTAR · 09 SEPTEMBER 2026

Iarna Purpurie

Represiunea revoltei 2025-26 în Republica Islamică Iran: un raport documentar

42,000+

protestatari uciși

100,000+

reținuți

200+

orașe, toate cele 31 de provincii

8-9 ian

cele mai sângeroase nopți

Compilat din arhiva publică la iranholocaust.org. Proiect de documentare independent; neafiliat niciunui guvern, partid politic sau organizație de opoziție. Publicat sub licența CC BY 4.0.

Rezumat executiv

Între sfârșitul lunii decembrie 2025 și februarie 2026, Republica Islamică Iran s-a confruntat cu cea mai mare mișcare de protest susținută din istoria sa. Demonstrațiile înregistrate în peste 200 de orașe din toate cele 31 de provincii au fost întâmpinate cu focuri de armă, arestări în masă și, din ianuarie 2026, execuții accelerate ale protestatarilor deținuți.

Acest raport reunește înregistrările publice deținute de arhiva de la iranholocaust.org: cronologia protestelor, evenimentele din nopțile de 8 și 9 ianuarie 2026, cifrele privind victimele și detențiile compilate de observatori independenți, instituțiile care desfășoară represiunea și răspunsul guvernelor străine și al organismelor multilaterale. Fiecare secțiune este extrasă din pagina publicată corespunzătoare a arhivei, care conține surse per-element.

Cifrele citate aici sunt estimări compilate în condiții de restricții de internet, instanțe închise și refuzul accesului investigatorilor independenți. Acestea ar trebui citite ca un minim documentat, mai degrabă decât ca un total stabilit; limitările sunt expuse în secțiunea 7.

Constatări cheie

1. Forța letală a fost folosită împotriva demonstranților neînarmați ca o metodă de rutină de control al mulțimilor, nu ca un răspuns excepțional la violență.
2. Noptile de 8 și 9 ianuarie 2026 marchează cel mai mortal interval înregistrat al revoltei, orașul Rasht din provincia Gilan înregistrând cel mai mare număr de victime într-o singură noapte.
3. Execuțiile în urma unor proceduri închise, fără avocatul ales de inculpat și pe baza unor mărturii pe care inculpații au declarat că le-au fost smulse prin constrângere, au continuat pe parcursul întregii perioade.
4. Întreruperile comunicațiilor au fost impuse odată cu cele mai intense operațiuni, suprimând documentația contemporană și reducând cifrele înregistrate ale victimelor.
5. Reacția internațională a fost în mare parte declarativă. Declarațiile de îngrijorare au fost rareori însoțite de sancțiuni structurale, relații diplomatice reduse sau trimiteri la mecanisme de responsabilitate.
6. Baza de probe este incompletă prin concepția statului. Monitorii independenți, familiile și rețelele din diasporă rămân principalul canal de documentare.

Cuprins

1. Context: cum a început revolta
 2. Cronologia protestelor
 3. Noptile de 8-9 ianuarie 2026
 4. Victime, detenții și execuții
 5. Aparatul de represiune
 6. Răspunsul internațional
 7. Metodologie și limitări
- Tabel: morții, nominalizați
8. Recomandări
- Anexă: surse și seturi de date

Notă privind conținutul: acest raport descrie ucideri, tortură, decese în custodie, violență sexuală și execuții, inclusiv ale minorilor.

SECȚIUNE 1

Context: cum a început revolta

Cauzele din spatele revoltei actuale, ce o diferențiază de valurile anterioare de proteste și cum a răspuns statul.

Răspuns pe scurt. Iranienii protestează pentru că patru decenii de nemulțumiri au convergit: hijabul obligatoriu și polițizarea corpurilor femeilor, execuțiile în masă, o economie în colaps și lipsa unor elemente de bază precum apa și electricitatea. Valul actual a început la sfârșitul lui decembrie 2025 și s-a extins în peste 200 de orașe, fiind întâmpinat cu focuri de armă, arestări în masă și întreruperi ale internetului.

Pentru ce protestează oamenii?

- **Hijabul obligatoriu și polițizarea femeilor.** Patrula Orientării, supravegherea femeilor în mașini și la locul de muncă, precum și moartea lui Mahsa Amini în 2022 rămân simbolul controlului statului asupra vieții private.
- **Execuții.** Iranul execută mai mulți oameni decât orice altă țară, cu excepția Chinei, inclusiv protestatari condamnați în urma unor procese sumare. Vezi execuții.
- **Colaps economic.** Deprecierea monedei, inflația și salariile neplătite au împins mari părți ale clasei de mijloc salariate în sărăcie.
- **Defecțiuni ale infrastructurii.** Pene de curent succesive, lipsa gazului iarna și o criză severă de apă au declanșat proteste în orașe de provincie care rămăseseră liniștite în valurile anterioare.
- **Nicio cale spre schimbare.** Alegeri controlate, avocați închiși și ziare închise lasă strada ca singur canal rămas.

Când au început protestele actuale?

Patrula Iarna Purpurie revolta a început la sfârșitul lui decembrie 2025 și s-a intensificat brusc în ianuarie 2026. Noaptea de 8 și 9 ianuarie 2026 au înregistrat cele mai mari număr de decese într-o singură noapte, orașul Rasht fiind cel mai afectat.

Cum diferă aceasta de 2009, 2019 și 2022?

Val	Declanșator	Cerință principală
Mișcarea Verde din 2009	Alegeri prezidențiale contestate	Reformă în cadrul sistemului
Aban 2019	Creșterea prețului benzinei	Ajutor economic; apoi schimbarea regimului
Femeie, Viață, Libertate 2022	Moartea Mahsei Amini	Sfârșitul hijabului obligatoriu și al regimului clerical
Iarna Purpurie 2025–2026	Cumulativ: prețuri, pene de curent, execuții	Sfârșitul Republicii Islamice

Revolta din Iran din 2026 — Iarna Roșie: cronologie, orașe, victime și cum protestatarii iranieni au înfruntat represiunea Republicii Islamice.

Revolta.

Patruzeci și șapte de ani, în paisprezece capitole de violență de stat — de pe acoperișul Școlii Refah până pe străzile din Rasht.

Originea — arhitectura represiunii.

În noaptea de **15 februarie 1979**, la trei zile după întoarcerea lui Khomeini, patru generali ai armatei șahului au fost executați pe acoperișul Școlii Refah din Teheran. Ei au fost judecați de un tribunal revoluționar condus de **Sadegh Khalkhali**, „judecătorul spânzurător”. În decurs de zece luni, noul stat a executat peste 500 de oameni. Forma instituțională a Republicii Islamice — tribunalele revoluționare, patrurile morale, IRGC, comitetele morții — a fost stabilită în acele prime luni.

Citat: Centrul Boroumand, Amnesty International (1980), Ervand Abrahamian, *Tortured Confessions*.

Domnia terorii.

După ce demonstrația în masă din 20 iunie 1981 a fost reprimată, regimul s-a îndreptat împotriva stângii, Partidului Tudeh, grupurilor de stânga independente și a **comunității Bahá'í**. Amnesty a documentat cel puțin 2.946 de execuții numai în 1981; cifra reală este mai mare. **Asadollah Lajevardi**, procuror la Evin, a devenit arhitectul torturii și execuțiilor în masă. Până în 1982, majoritatea organizațiilor de opoziție majore fuseseră decimate, liderii lor uciși, iar membrii lor forțați să intre în clandestinitate sau în exil.

Surse: Amnesty International, Centrul Boroumand, Comunitatea Internațională Bahá'í.

Masacrele din închisori.

În urma fatwa secretă a lui Khomeini de la sfârșitul lunii iulie 1988, „comitetele morții” de la Evin, Gohardasht și din închisorile din toată țara au interogat prizonieri politici – majoritatea executați deja – timp de câteva minute fiecare. Cei care nu au reușit să-și denunțe convingerile au fost spânzurați. Estimările variază de la 4.500 la peste 30.000 execuții în două luni. Corpurile au fost îngropate în gropi comune fără marcaje la **Khavaran** și în alte locuri; familiilor li se interzice până în prezent să-și plângă morții.

Marele Ayatollah **Hossein-Ali Montazeri**, pe atunci succesorul desemnat al lui Khomeini, s-a opus crimelor: „*Cea mai mare crimă din Republica Islamică, pentru care istoria ne va condamna, a fost comisă la ordinul dumneavoastră.*” El a fost înlăturat din linia de succesiune.

Surse: Amnesty: Secrete îmbibate cu sânge (2018), Centrul de Documentare a Drepturilor Omului din Iran.

Crimele în lanț.

Între 1988 și 1998, zeci de disidenți, intelectuali și scriitori au fost uciși în Iran de agenți ai Ministerului Informațiilor. Asasinatele lui **Dariush Forouhar și ale Parvaneh Eskandari** (22 noiembrie 1998), **Mohammad Jafar Pouyandeh și Mohammad Mokhtari** au forțat în cele din urmă o recunoaștere. Răspunsul statului a fost să-l identifice pe un ministru adjunct, **Saeed Emami**, ca fiind „principalul vinovat”; el a murit în custodie în 1999, oficial prin sinucidere, bând cremă depilatoare.

SECȚIUNE 2

Cronologia protestelor

Cum a început Iarna Purpurie: prăbușirea rialului, greva din bazar și primele pene de curent din decembrie 2025.

Revolta care a produs cea mai sângeroasă lună din istoria Republicii Islamice nu a început pe 8 ianuarie. A început cu cinci săptămâni mai devreme, într-un colaps monetar și un bazar închis. Această pagină consemnează decembrie 2025 în termenii săi proprii.

Câți au fost uciși? Vezi întregul tracker al numărului de morți din Iran — nume verificate, cifre oficiale și decalajul dintre ele, pe perioade.

Zi de zi

Începutul lui decembrie	Rialul se prăbușește Moneda a alunecat peste 120.000 de tomani per dolar. Prețurile pâinii, medicamentelor și combustibilului creșteau săptămânal. Penele de curent de șase până la opt ore pe zi erau obișnuite în Teheran, Karaj și Isfahan.
Mijlocul lui decembrie	Încep grevele în bazar Comercianții din Marele Bazar din Teheran și-au închis tarabele din cauza cursului de schimb și a blocajelor la importuri. Grevele s-au extins în câteva zile la Tabriz, Isfahan și Mashhad.
Sfârșitul lui decembrie	De la prețuri la sistem Strigătele s-au mutat de la costul vieții la statul însuși. Au fost raportate proteste în peste 180 de orașe. Șoferii de camioane și muncitorii contractați din petrochimie s-au alăturat cu opriri succesive.
28–31 decembrie	Primele morți și primele pene de curent Forțele de securitate au tras în mulțimi în mai multe orașe de provincie. Internetul mobil a fost limitat noaptea în provinciile kurde și balucice — tiparul care avea să preceadă crimele din ianuarie.

De ce contează decembrie

Crimele din ianuarie sunt de obicei relatate ca și cum ar fi început pe 8. Nu a fost așa. Decembrie 2025 este momentul în care protestul și-a schimbat caracterul: dintr-o grevă a bazarului legată de cursul de schimb, într-o mișcare națională împotriva regimului, și de la o gestionare polițienească, la prima utilizare a focului real și la întreruperi regionale ale internetului. Fiecare element al celor Două Nopti a fost repetat în ultima săptămână din decembrie.

Aceasta explică și geografia. Revolta nu a început în nordul Teheranului. A început în cartierele comerciale și în provincii — Rasht, Neyshabur, Marvdasht, Javanrud, Azna, Kermanshah — locuri fără birouri de corespondenți și fără lățime de bandă.

Ce s-a numărat în decembrie

Niciun monitor nu a publicat o cifră doar pentru decembrie. Lista verificată Crimson Winter a HRANA, închisă la 23 februarie 2026 cu 7.007 decese confirmate, tratează sfârșitul lunii decembrie 2025 ca început al perioadei. Numărul oficial al guvernului de 3.117, publicat la 1 februarie 2026, acoperă aceeași fereastră.

Ce s-a întâmplat în Iran în ianuarie 2026: o cronică datată a protestelor din Iarna Crimson, a celor Două Nopti din 8-9 ianuarie, a masacrului de la Rasht și a fiecărui bilanț oficial al victimelor.

Înrudit: Israel, SUA și Iran — cum au perceput iranienii atacurile: războiul de douăsprezece zile din iunie 2025, Operațiunea Epic Fury din 2026, evidența ținutelor și civilii uciși oricum.

În treizeci și una de zile, o mișcare de protest care a început din cauza prețurilor și a penelelor de curent a devenit cea mai sângeroasă confruntare dintre Republica Islamică și propriii cetățeni din 1979 încoace. Această pagină consemnează ce s-a întâmplat, zi de zi, și pune unul lângă altul toate bilanțurile oficiale ale victimelor, pentru ca cititorii să poată vedea exact unde diferă.

Câți au fost uciși? Vezi întregul Contorul numărului de morți în Iran — nume verificate, cifre oficiale și diferența dintre ele, pe perioade.

Zi de zi

31 decembrie 2025 – 3 ianuarie 2026	Înainte de reprimare Amnesty International și Human Rights Watch au documentat cel puțin 28 de protestatari și trecători uciși în 13 orașe din 8 provincii. În Malekshahi, provincia Ilam, Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi și Mohammad Reza Karami au fost împușcați de forțele IRGC care trăgeau din interiorul unei baze a Basij. În Azna, provincia Lorestan, Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadreza Amani, Reza Moradi Abdolvand și Taha Safari – în vârstă de șaisprezece ani, trupul său fiind reținut de la familie – au fost uciși.
3 ianuarie	Semnalul de la vârf Ali Khamenei a declarat public că „tulburătorii trebuie puși la locul lor.”
5 ianuarie	Fără clemență Șeful sistemului judiciar a instruit procurorii din întreaga țară să nu arate „nicio clemență” față de protestatarii reținuți.
8 – 9 ianuarie	Cele două nopți Statul a trecut de la izolarea polițienească la suprimarea militară totală. IRGC a primit un ordin explicit de a folosi forța letală împotriva civililor neînarmați. Au fost desfășurați lunetiști, transportoare blindate de personal și elicoptere de supraveghere; unitățile medicale au fost vizate, iar medicii care tratau protestatarii răniți au fost arestați. În Rasht, HRANA a documentat cel puțin 392 de persoane ucise, marea majoritate după impunerea unei pene de curent pe internet. Citiți relatarea completă a celor două nopți.
22 ianuarie	Estimarea ONU Mai Sato, Raportorul Special al ONU pentru Drepturile Omului în Iran, a declarat că numărul morților ar putea depăși 20.000.
22 – 24 ianuarie	Rapoarte interne scurte Rapoartele interne ale Organizației de Informații a IRGC au plasat numărul la 33.000–36.500. Un raport parlamentar scurs a citat 27.500.
25 ianuarie	Două publicații, două numere Iran International a publicat documente scurte ale Consiliului Suprem de Securitate Națională care acoperă peste 400 de orașe. Time a raportat o listă de 30.304 de decese legate de proteste înregistrate în spitalele civile doar pentru 8–9 ianuarie, citând doi oficiali iranieni de rang înalt care au declarat că administrația „a rămas fără puni pentru cadavre” și a folosit „semi-remorci în loc de ambulanțe.”
1 februarie	Numărul oficial Guvernul Pezeshkian a publicat o cifră de 3.117 morți, inclusiv aproximativ 214 membri ai forțelor de securitate.
23 februarie	Raportul „Iarna Crimson” HRANA a publicat o listă nominală verificată cu 7.007 decese confirmate – 6.488 de protestatari adulți, 236 de minori, 207 membri ai forțelor de securitate și 76 de neparticipanți – iar 11.744 de cazuri sunt încă în curs de examinare. Iran International a compilat independent 6.634 de nume.

Fiecare bilanț publicat al deceselor

Nu a fost permisă nicio investigație independentă în interiorul Iranului. Acestea sunt cifrele aflate în registrul public la data de februarie 2026, împreună cu sursele lor.

Sursă	Decedați	Notă
Guvernul Iranului (1 februarie 2026)	3,117	Număr oficial, incluzând circa 214 membri ai forțelor de securitate
HRANA, <i>Iarna Crimson</i> (23 februarie 2026)	7,007	Listă nominală verificată; 11.744 de cazuri încă în curs de examinare
Iran International (listă nominală)	6,634	Nume compilate independent
Raportorul Special al ONU (22 ianuarie 2026)	20,000+	Prezentat ca un posibil minim, nu ca un număr verificat
Raport parlamentar scurs	27,500	Scurgere neverificată
Time (25 ianuarie 2026)	30,304	Înregistrări spitalicești doar pentru 8-9 ianuarie
Rapoarte scurse ale serviciilor de informații ale IRGC	33,000- 36,500	Scurgere neverificată, peste 400 de orașe

Luna în care cifrele au fost stabilite, președintele și-a cerut scuze și a început războiul.

Legat de: Israel, SUA și Iran — cum au văzut iranienii atacurile: războiul de douăsprezece zile din iunie 2025, Operațiunea Epic Fury din 2026, bilanțul țințelor și civilii uciși oricum.

Februarie 2026 a încheiat Iarna Purpurie și a deschis altceva. Această pagină înregistrează luna zi de zi: bilanțurile concurente ale victimelor publicate în această perioadă, prima scuză prezidențială din istoria Republicii Islamice și campania militară care a început în ultima sa zi.

Câți au fost uciși? Vezi întregul registru al victimelor din Iran — nume verificate, cifre oficiale și decalajul dintre ele, pe perioade.

Zi de zi

1 februarie	Numărul oficial Guvernul Pezeshkian a publicat o cifră de 3.117 morți, inclusiv aproximativ 214 membri ai forțelor de securitate — primul și singurul număr național al statului.
Începutul lunii februarie	Înmormântări ca formă de protest Comemorările de patruzeci de zile pentru morții din ianuarie au atras mulțimi la Rasht, Kermanshah, Javanrud și Neyshabur. Mai multe au fost dispersate cu focuri de armă, generând noi morți și noi înmormântări.
11 februarie	Pezeshkian își cere scuze La aniversarea revoluției din 1979, președintele Masoud Pezeshkian și-a cerut public scuze națiunii — fără a numi un făptaș, a deschide o anchetă sau a elibera vreun deținut.
Mijlocul lunii februarie	Execuțiile reîncep Sentințele la moarte legate de proteste au trecut prin instanțele revoluționare. Potrivit grupurilor de monitorizare, numărul deținuților a depășit 100.000, printre cei reținuți numărându-se avocați și medici.
23 februarie	HRANA își închide lista HRANA a publicat 7.007 decese confirmate pentru Iarna Purpurie: 6.488 de protestatari, 236 de minori, 207 membri ai forțelor de securitate și 76 de trecători, cu alte 11.744 de cazuri în curs de examinare.
28 februarie	Operațiunea Furia Epică După eșecul negocierilor, Statele Unite și Israel au lansat o campanie militară comună împotriva Iranului — aproximativ 900 de lovituri în primele douăsprezece ore. Liderul Suprem, Ali Khamenei, a fost ucis în valurile inițiale. A urmat o a doua pană națională de internet.

Bilanțurile, una lângă alta

Februarie este luna în care cifrele au fost fixate în registrul public — și luna în care a devenit clar că nu vor fi niciodată concordante.

Guvern, 1 februarie 2026	3,117 — numărătoarea oficială a guvernului Pezeshkian, incluzând aproximativ 214 membri ai forțelor de securitate.
Iran International	6,634 morți numiți, compilați independent. Mai puțin de 100 de nume se suprapun cu lista guvernului.
HRANA, 23 februarie 2026	7,007 decese verificate; 11.744 de cazuri încă în curs de examinare.
Raportorul Special al ONU	20,000+ a declarat pe 22 ianuarie 2026.
Informații IRGC scurse	33.000–36.500 în rapoarte interne datate 22–24 ianuarie 2026.

SECȚIUNE 3

Noapțile de 8-9 ianuarie 2026

Cele Două Noapți de 8–9 ianuarie 2026 — masacrul de la Rasht și cele mai sângeroase 48 de ore din Iran în timpul revoltei Iarna Crampoșie.

Cele Două Noapți.

Martorii oculari transformă în certitudine ceea ce datele scurse pot doar sugera.

Avertisment: această secțiune conține fotografii documentare cu victime, protestatari răniți, saci mortuari și morgi. Imaginile sunt reproduse aici sub rezerva utilizării loiale (fair use) în scop editorial, deoarece evenimentele în sine sunt negate de autorități.

Ordinul de a ucide.

Pe 8 ianuarie 2026, regimul a trecut de la rețineri polițienești la represiune militară totală. Gărzile Revoluționare (IRGC) au primit ordinul explicit de a folosi forța letală împotriva civililor neînarmați — cea mai brutală represiune din istoria Republicii Islamice. Unitățile IRGC și Basij au desfășurat lunetiști, transportoare blindate și elicoptere de supraveghere. Unitățile medicale au fost vizate; medicii care tratau protestatarii răniți au fost arestați.

Printre cele mai sângeroase incidente singulare s-a numărat **masacrul de la Rasht din 2026**: HRANA a documentat cel puțin 392 de morți doar în Rasht, majoritatea după întreruperea internetului. Amnesty International și Human Rights Watch au documentat cel puțin 28 de protestatari și trecători uciși în 13 orașe din 8 provincii între 31 decembrie 2025 și 3 ianuarie 2026 — înainte de declanșarea celei mai violente faze a represiunii. În *Malekshahi, provincia Ilam*: Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi și Mohammad Reza Karami au fost împușcați de forțele IRGC care trăgeau din interiorul unei baze Basij. În *Azna, provincia Lorestan*: Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadreza Amani, Reza Moradi Abdolvand și Taha Safari — în vârstă de șaisprezece ani, al cărui trup a fost reținut de autorități, fără a fi predat familiei.

Pe 3 ianuarie, Khamenei a declarat că „răzvrătiții ar trebui puși la locul lor”. Pe 5 ianuarie, șeful sistemului judiciar a ordonat procurorilor să nu dea dovadă de „nicio indulgență”. Autoritățile au forțat familiile unor victime să apară la televiziunea de stat și să declare că decesele au fost cauzate de accidente, sub amenințarea că, în caz contrar, victimele vor fi înmormântate în secret.

Disputa privind morții.

Numărul morților a devenit una dintre cele mai disputate cifre din istoria modernă a Iranului. Bilanțul oficial al guvernului Pezeshkian, publicat la 1 februarie 2026, a fost de **3.117** (inclusiv aproximativ 214 membri ai forțelor de securitate). Lista verificată de HRANA, publicată la 23 februarie 2026 într-un raport intitulat *Iarna Crampoșie*, a înregistrat **7.007** de decese confirmate — 6.488 de protestatari adulți, 236 de minori, 207 membri ai forțelor de securitate și 76 de civili neimplicați — cu alte 11.744 de cazuri încă în curs de verificare. Iran International a compilat independent **6.634** de nume. O rețea de medici, vorbind cu *The Guardian*, a avertizat că numărul victimelor ar putea depăși **30.000**.

SECȚIUNE 4

Victime, detenții și execuții

Câte persoane a ucis Republica Islamică în reprimarea protestelor și prin execuții — nume verificate, cifre oficiale și decalajul dintre ele.

Răspuns pe scurt: în insurecția Crimson Winter 2025-2026, HRANA a verificat **7.007 decese cu nume** până la 23 februarie 2026 — 6.488 de protestatari adulți, 236 de minori și 207 membri ai forțelor de securitate — iar 11.744 de cazuri sunt încă în curs de analiză. Chiar guvernul iranian a admis **3,117**; oficiali de rang înalt citați de Iran International plasează cifra peste **30,000**; registrele spitalicești doar pentru nopțile de 8-9 ianuarie au înregistrat **30,304**. Estimări mai ridicate merg și mai departe: un raport al medicilor din Iran, citat de *The Sunday Times* a numărat **16.500 de morți și aproximativ 330.000 de răniți** până la 18 ianuarie; documente clasificate scurse, analizate de Iran International, plasează bilanțul celor două zile peste **36,500**; iar Reza Pahlavi, citând rețele din diasporă și medicale, a declarat aproximativ **50,000** morți, inclusiv circa 15.000 la Teheran. Afirmările că cifra reală depășește **100,000** circulă pe scară largă și nu pot fi încă confirmate — cifra verificată **100,000+** este pentru arestări. În insurecția Femeie, Viață, Libertate din 2022 **551 de persoane, inclusiv 71 de copii**, au fost ucise. Fiecare cifră de mai jos poartă data ultimei confirmări și organizația care a publicat-o.

Bilanțul morților pe perioade

Perioada	Uciși	Reținuți	La data de	Sursă
2025-2026 — Răscoala Zăpezii Purpurii	7.007 nume verificate 3.117 oficial · 16.500 (medici, 18 ian.) · 30.304 registru spitalicesc · 36.500+ documente scurse · 40.000 (CNRI/Pompeo) · 42.000+ estimați · ~50.000 (Pahlavi) · 100.000+ preținși, necoroborați	100,000+	23 feb. 2026	HRANA, Iran Human Rights, Iran International
8-9 ianuarie 2026 — Cele două nopți	392 numai în Rasht 30.304 de decese raportate în registrul spitalicesc pentru cele 48 de ore	—	24 ian. 2026	HRANA, Time, BBC
2022-2023 — Femeie, Viață, Libertate	551 (inclusiv 71 de copii)	22,000+	15 sep. 2023	Iran Human Rights
30 septembrie 2022 — Vinerea Sângeroasă, Zahedan	96+	—	2023	Amnesty International
Noiembrie 2019 — Protestele împotriva prețului carburanților	304+ (Reuters a raportat până la 1.500)	7,000+	Dec. 2019	Amnesty International, Reuters
Vara 1988 — Masacrele din închisori	4,500-30,000 (estimări)	—	1988	Amnesty International, experți ONU
Execuții judiciare anuale, 2024	972	—	2024	Iran Human Rights
Execuții judiciare anuale, 2025	1,500+	—	2025	Iran Human Rights

2025-2026: Iarna Crimson

Revolta care a început cu protestele din decembrie 2025 și a explodat pe 8 ianuarie 2026 a produs cea mai sângeroasă reprimare din istoria Republicii Islamice. Patru cifre diferite circulă și măsoară patru lucruri diferite:

- **7.007 — nume verificate.** HRANA și-a închis lista pe 23 februarie 2026: 6.488 de protestatari adulți, 236 de minori, 207 membri ai forțelor de securitate. Alte 11.744 de decese raportate au rămas în curs de verificare. Aceasta este o cifră minimă: fiecare intrare are un nume, un loc și o dată.
- **3.117 — admiterea statului.** Anunțată pe 1 februarie 2026, după săptămâni de negare și cu puțin timp înainte de scuzele publice ale guvernului din 11 februarie.
- **30.304 — registrul spitalicesc.** Time a relatat o listă a deceselor legate de proteste înregistrate în spitale civile doar pentru 8-9 ianuarie, citând oficiali cu acces la evidențe.
- **30.000-42.000+ — scurgeri de informații oficiale și estimări.** Oficiali iranieni de rang înalt citați de Iran International au plasat bilanțul peste 30.000; estimări mai largi pe întreaga revoltă depășesc 42.000.

Cea mai mare rată a execuțiilor pe cap de locuitor din lume, explicată: totaluri anuale, capete de acuzare capitale și fiecare execuție documentată a protestatarilor, cu nume.

Execuții.

Iranul este lider mondial la numărul de execuții pe cap de locuitor. Această pagină enumeră protestatarii și dizidenții cu nume, executați judiciar de Republica Islamică de la începutul revoltei Femeie, Viață, Libertate din septembrie 2022, cu dată, acuzație și sursă.

- **Sparângeri publice și execuții ale protestatarilor** — lista nominală a 32 de cazuri documentate din 2020, cu dată, oraș, acuzație și sursă.
- **Bilanțul victimelor din Iran, perioadă cu perioadă** — câți au fost uciși în fiecare reprimare și de ce diferă cifrele.
- **Memoriale** — biografii complete ale victimelor individuale, inclusiv ale celor executați.
- **Baza de date a victimelor** — registrul care poate fi căutat, aflat la baza ambelor pagini.

Câți oameni execută Iranul în fiecare an?

Iran Human Rights (IHR) a înregistrat **972 de execuții în 2024** — cea mai mare cifră anuală din 2008 — și cel puțin **1.500+ de execuții în 2025**, cele mai multe de la uciderile în masă din 1988. Iranul reprezintă aproximativ **trei din patru execuții înregistrate la nivel mondial**. Cifrele de aici acoperă doar execuțiile legate de proteste; execuțiile pentru droguri și cele penale obișnuite sunt urmărite separat de IHR.

2022-2023 — Execuțiile „Femeie, Viață, Libertate”

- **Mohsen Shekari**, 23 de ani — spânzurat la 8 decembrie 2022, Teheran. Acuzație: „moharebeh” (război împotriva lui Dumnezeu) pentru că ar fi rănit un membru Basij. Primul protestatar executat în timpul revoltei.
- **Majidreza Rahnavard**, 23 de ani — spânzurat în public la 12 decembrie 2022, Mashhad. Acuzație: „moharebeh”.
- **Mohammad Mehdi Karami**, 22 de ani — spânzurat la 7 ianuarie 2023, Karaj. Acuzație: „corupție pe pământ”. Campion de karate; judecat împreună cu Hosseini.
- **Sayed Mohammad Hosseini**, 39 de ani — spânzurat la 7 ianuarie 2023, Karaj. Antrenor voluntar de copii. Raportat ca fiind bătut și electrocutat în timpul interogatoriului.
- **Saleh Mirhashemi · Majid Kazemi · Saeed Yaghoubi** — spânzurați la 19 mai 2023, Isfahan. Cunoscuți ca „Cazul Casei din Isfahan”. Toți au raportat tortură; înregistrarea audio a mărturisirii lui Kazemi a fost divulgată din închisoare.

- **Milad Zohrevand**, 21 de ani — spânzurat la 23 noiembrie 2023, Hamadan. Condamnat în cadrul unui proces cu uşile închise.

SECȚIUNE 5

Aparatul de represiune

Un ghid simplu despre Garda Revoluționară Islamică — structura, puterea economică și rolul său în reprimarea protestelor.

Răspuns scurt. IRGC (Garda Revoluționară Islamică, sau Sepah-e Pasdaran) este armata paralelă a Iranului, fondată în 1979 pentru a apăra Republica Islamică, nu granițele țării. Răspunde direct Liderului Suprem, conduce miliția Basij și Forța Quds pentru operațiuni externe și controlează o mare parte a economiei Iranului.

Ce înseamnă IRGC?

IRGC înseamnă **Garda Revoluționară Islamică**, cunoscută în persană ca *Sepah-e Pasdaran-e Enqelab-e Eslami* (سپاه پاسداران انقلاب اسلامی), de obicei prescurtată ca *Sepah*. A fost creată prin decret în aprilie 1979, la câteva săptămâni după revoluție, ca o forță loială noii conduceri clericale și separată de armata regulată (Artesh).

Cine controlează IRGC?

IRGC raportează **Liderului Suprem**, în prezent Ali Khamenei, nu președintelui ales sau parlamentului. Comandantul său șef este numit de Lider și poate fi demis de acesta. Acest lanț de comandă explică de ce Garda este cel mai bine înțeleasă ca armata regimului, nu ca una națională.

Care sunt principalele ramuri ale IRGC?

Ramură	Rol
Forțe Terestre	Securitate internă și control provincial; desfășurate împotriva protestelor.
Forța Aerospațială	Rachete balistice și drone.
Marina	Nave de atac rapid în Golful Persic și Strâmtoarea Hormuz.
Forța Quds	Operațiuni și rețele de proxy în afara Iranului.
Basij	Miliție paramilitară voluntară mobilizată pentru reprimare stradală și supraveghere.
Organizația de Informații	Arestări, interogatorii și propriile aripi în închisori.

Istoria, temeiul legal și victimele poliției moravurilor din Iran (Gasht-e Ershad). Include arestarea din 2022 a Mahsei Amini și represiunea din 2024 prin Planul Noor.

Poliția Moravurilor.

Patrula de Îndrumare a Iranului (Gasht-e Ershad) — numită în mod obișnuit „poliția moravurilor” — este forța în uniformă responsabilă cu aplicarea codului vestimentar obligatoriu al Republicii Islamice asupra femeilor în spațiul public. Ofițerii săi au arestat-o pe Mahsa Amini cu ore înainte de moartea ei; în 2024, guvernul a reactivat patrulele ca parte a Planului Noor („Lumină”).

Ce este poliția moravurilor din Iran?

Patrula de **Îndrumare** (în persană: *Gasht-e Ershad*, گشت ارشاد) este o unitate specializată a poliției naționale FARAJA, creată în 2005 sub președintele Mahmoud Ahmadinejad. Misiunea sa oficială este de a aplica interpretarea Republicii Islamice a „castității publice” — îndreptată covârșitor asupra îmbrăcămintei, părului și conduitei femeilor în spațiile publice.

De unde provine poliția moravurilor?

Vălul obligatoriu a fost impus prin decretul ayatollahului Khomeini din martie 1979 și codificat în 1983. Între 1979 și 1992, aplicarea a fost efectuată de **Komiteh** (Comitetele Revoluționare) și de Basij. Patrula de Îndrumare a înlocuit anterioarele „Patrula ale Castității” în 2005, pentru a asigura o prezență mai vizibilă, în uniformă, cu dube inscripționate.

Istoria hijabului obligatoriu în Iran (1979–2026): Articolul 638 din Codul Penal, Legea Castității și Hijabului din 2023, Planul Noor din 2024 și femeile care li se opun.

Legea hijabului din Iran.

Vălul obligatoriu este consacrat în legislația iraniană din 1983. Legea Castității și Hijabului din 2023–2024 a extins pedepsele, incluzând amenzi de până la 8.500 de dolari SUA, pedepse cu închisoarea de zece ani, biciuirea și interdicții de călătorie. Această pagină urmărește legea, aplicarea ei și femeile care i se opun.

Când a făcut Iranul hijabul obligatoriu?

La 7 martie 1979, la mai puțin de o lună după revoluție, ayatollahul Khomeini a decretat ca femeile din instituțiile guvernamentale să poarte hijab. Protestele în masă ale femeilor la Teheran, pe 8 martie 1979 – Ziua Internațională a Femeii – au forțat temporar o retragere. Până în iulie 1980, hijabul a devenit obligatoriu în toate birourile publice, iar la 26 iulie 1983, noul Cod Penal Islamic (Articolul 102, ulterior Articolul 638) a incriminat orice femeie care apărea în public „fără hijab corespunzător”.

Ce spune legea actuală?

Articolul 638 din Codul Penal Islamic al Iranului prevede închisoarea de la 10 zile la 2 luni sau o amendă pentru femeile care apar în public „fără un hijab conform șariei”. În practică, aplicarea se bazează și pe Articolul 639 (coruperea moralei publice), reglementările privind licențele de afaceri și codurile rutiere folosite pentru a confisca mașinile ai căror ocupanți de sex feminin sunt descoperiți.

Liderul Suprem, comandanții Gardienilor Revoluției și ai Forțelor Quds, justiția, Consiliul Gardienilor și principalii ideologi ai regimului — un documentar despre cine este cine în ierarhia puterii în Iran în 2026.

Numele din spatele recordului.

Puterea în Republica Islamică se exercită prin trei structuri suprapuse: biroul Liderului Suprem, Corpul Gardienilor Revoluției Islamice și un aparat clerical-judiciar care validează candidații și pronunță sentințe. Această pagină prezintă persoanele care ocupă aceste funcții în 2026, ce controlează fiecare și care dintre ele se află sub sancțiuni internaționale. Fiecare afirmație de aici se bazează pe funcții publice, declarații oficiale și liste de desemnare publicate.

Ali Khamenei — Liderul Suprem al Republicii Islamice din 1989

Născut în 1939 la Mashhad. Președinte al Iranului între 1981 și 1989, apoi numit Lider Suprem la moartea lui Khomeini în iunie 1989. Conform constituției Iranului, este comandantul suprem al forțelor armate, numește șeful justiției, jumătate din Consiliul Gardienilor și directorii radiodifuziunii de stat (IRIB). Are ultimul cuvânt în politica nucleară, strategia regională și gestionarea protestelor. Este desemnat de Statele Unite, Uniunea Europeană, Regatul Unit și Canada în legătură cu abuzurile drepturilor omului și reprimarea protestelor din 2022–2026.

SECȚIUNE 6

Răspunsul internațional

Răspunsul lumii la protestele din Iran din 2026 — cum ONU, UE, SUA și mass-media globală au eșuat protestatarii iranieni în timpul Iernii Crimnozii.

Ipocrizia Lumii.

Poziția dominantă occidentală față de războiul din 2026 a fost „reținere” — o încadrare umanitară care se prezenta ca o poziție morală. Documentele sale reale referitoare la viețile iraniene sunt în contradicție cu ceea ce pretinde.

Sancțiuni simbolice, licențe pentru barili.

În chiar lunile în care cancelariile europene pledau pentru dezescladare în numele protecției civile, Republica Islamică ucidea civili într-un ritm mai rapid decât în orice moment din istoria sa — zeci de mii în două nopți, apoi o spânzurare politică la fiecare două zile. Poziția „nu războiului” nu a salvat acele vieți. A fost desfășurată împotriva singurei forțe pe care regimul nu o putea absorbi — presiunea externă asupra conducerii sale — fără a face nimic pentru a opri violența internă deja în derulare.

Urmăriți petrolul. În **septembrie 2025**, cu trei luni înainte de Iarna Purpurie, Iran exporta **2,13 milioane de barili pe zi** de țiței — cea mai mare cifră lunară a anului, un nivel peste vârful primei „presiuni maxime” a lui Trump. Aproximativ **87 la sută** a ajuns în **China**, vândut la **10–30 USD sub Brent**, reglat printr-un lanț de banking-obscure de 45 de zile. FDD, octombrie 2025.

Doar China cumpără aproximativ **90 la sută** din petrolul Iranului, asigurând aproximativ **45 la sută** din bugetul guvernului iranian — bugetul care plătește IRGC și Basij. Comisia SUA-China, noiembrie 2025.

Sloganul era despre pompele de combustibil occidentale, nu despre viețile iraniene.

Aceasta este structura: **sanctionează simbolurile regimului, licențiază barilii săi**. Sanctionează poliția moralității, licențiază navele-cisterne care o plătesc. Desemnează IRGC, apoi renunță la fluxurile de petrol ale căror taxe o echipează. Iranienii împușcați pe străzi și spânzurați în închisori plătesc factura pentru combustibilul ieftin de care restul lumii nu vrea să se lipsească.

Apoi vine sloganul: **nu războiului**. De parcă războiul nu ar fi început deja — în Iran, împotriva iranienilor, în 1981 și 1988 și 2009 și 2019 și 2022 și din nou în ianuarie 2026. De parcă protestatarii care au purtat bannerele *Zan*, *Zendegi*, *Azadi* prin centrele propriilor orașe nu și-ar fi îngropat treizeci de mii dintre ei. De parcă patruzeci și șapte de ani de război intern ar putea fi îndepărtați prin pancarte occidentale.

Ofițeri iranieni nominalizați responsabili pentru uciderea protestatarilor, tortură și aplicarea hijabului, plus modele de scrisori pentru deputați/congresmeni/europarlamentari pentru a promova sancțiuni de tip Magnitsky.

Sancțiuni.

Un ghid practic pentru a vă convinge guvernul să impună sancțiuni de tip Magnitsky asupra ofițerilor iranieni direct responsabili pentru uciderea protestatarilor, torturarea deținuților și aplicarea obligatorie a hijabului — cu autori nominalizați și modele de scrisori către reprezentanții voștri.

De ce sancțiuni?

Procese bazate pe jurisdicție universală sunt lente. Sancțiunile, nu. Înghețarea activelor și interdicțiile de călătorie de tip Magnitsky asupra autorilor nominalizați — judecători, gardieni de închisoare, comandanți ai IRGC, comandanți ai FARAJA — impun costuri personale imediate, semnalează oficialilor de rang mediu că participarea lor va fi reținută și creează o pistă documentară pentru viitoarele procese.

Autori nominalizați

Următorii ofițeri au fost nominalizați public de Misiunea de Constatare a Faptelor a ONU privind Iranul, Amnesty International, Iran Human Rights (IHR) și HRANA. Cei mai mulți sunt deja sub sancțiuni UE și/sau Regatul Unit; puțini sunt sub sancțiuni americane; aproape niciunul nu este sub sancțiuni canadiene sau australiene.

- **Ali Khamenei** — Liderul Suprem. Autoritate supremă asupra IRGC, justiției și Consiliului Gardienilor. Sancționat: SUA, Regatul Unit.
- **Hossein Salami** — Comandant-șef al IRGC din 2019. Sancționat: UE, Regatul Unit.
- **Gholamreza Soleimani** — Comandant al Basij. Sancționat: UE, Regatul Unit.
- **Ahmadreza Radan** — Șeful FARAJA din ianuarie 2023. Supraveghează Patrula de Îndrumare și Planul Noor 2024. Sancționat: UE, Regatul Unit.
- **Gholamhossein Mohseni-Eje'i** — Șeful Justiției din 2021. A semnat personal multiple condamnări la moarte ale protestatarilor. Sancționat: UE, Regatul Unit.
- **Abolghasem Salavati** — „Judecătorul morții” de la Secția 15 a Tribunalului Revoluționar din Teheran. Sancționat: UE, UK, SUA.
- **Mohammad Moghisseh** — Secția 28 a Tribunalului Revoluționar din Teheran. Asasinat în ianuarie 2024, dar relevant pentru moștenire în cazurile civile.
- **Esmail Khatib** — Ministrul Informațiilor (Etela'at). Sancționat: UE, UK.

Războiul de douăsprezece zile din iunie 2025 și Operațiunea Epic Fury din 2026: de ce mulți iranieni au salutat loviturile străine asupra Republicii Islamice, ce arată evidențele ținutelor și civilii care au fost uciși oricum.

De două ori în opt luni, Israelul și Statele Unite au lovit Republica Islamică din aer: războiul de douăsprezece zile din iunie 2025 și Operațiunea Epic Fury, lansată pe 28 februarie 2026, în timp ce statul încă împușca protestatari pe propriile străzi. În majoritatea țărilor, astfel de atacuri unifică populația în spatele guvernului. În Iran au făcut aproape opusul — iar motivul este subiectul acestei pagini.

Ce s-a întâmplat

13 - 24 iunie 2025	Războiul de douăsprezece zile Israelul a deschis o campanie aeriană împotriva infrastructurii militare și nucleare iraniene, ucigând o mare parte din comandamentul superior al IRGC în primele ore. Avioanele Statelor Unite au lovit siturile de îmbogățire fortificate. O încetare a focului a intrat în vigoare pe 24 iunie. Observatorii independenți au numărat peste o mie de morți în Iran, câteva sute dintre aceștia fiind civili.
Dec 2025 - Feb 2026	Iarna Crimson Între cele două campanii, Republica Islamică și-a ucis proprii cetățeni la o scară pe care nicio forță aeriană străină nu a atins-o. Numai pe 8 și 9 ianuarie 2026 IRGC a primit ordin să tragă în mulțimi neînarmate. Acesta este contextul în care iranienii au judecat ce a urmat.
28 februarie 2026	Operațiunea Epic Fury După ce negocierile au eșuat, Statele Unite și Israelul au lansat o campanie comună — aproximativ 900 de lovituri în primele douăsprezece ore împotriva apărării antiaeriene, producției de rachete și nodurilor de comandă ale IRGC și Basij. Liderul suprem Ali Khamenei a fost ucis în valurile inițiale. Iranul a ripostat cu drone și rachete balistice, iar o a doua pană de curent la nivel național a cuprins țara. Vezi evidența din februarie.

De ce mulți iranieni nu au văzut un inamic

Solidarizarea în jurul drapelului este răspunsul obișnuit la a fi bombardat. Nu s-a întâmplat aici, sau nu la scara la care se aștepta Republica Islamică. Televiziunea de stat a cerut unitate națională împotriva agresorului; străzile nu au răspuns. În mai multe orașe, protestatarii au ieșit în aceeași săptămână, scandând împotriva guvernului, nu împotriva avioanelor.

SECȚIUNE 7

Metodologie și limitări

Sursele pe care ne bazăm

- **Iran Human Rights (IHR)** — Oslo. Sursa principală pentru numărul execuțiilor.
- **HRANA — Agenția de Știri a Activiștilor pentru Drepturile Omului** — rețea din interiorul Iranului. Sursa principală pentru numărul arestărilor.
- **Amnesty International** — investigații la nivel de caz și analize privind drepturile omului.
- **Misiunea de Constatăre a Faptelor a ONU pentru Iran (OHCHR)** — cea mai autorizată evidență juridică.
- **Hengaw** pentru regiunile kurde; **Campania Activiștilor Baluchi** pentru Sistan-Baluchestan.
- **Centrul Abdorrahman Boroumand (Omid)** — arhivă istorică 1979–prezent.
- Reuters, BBC, AFP, Le Monde, AP pentru fotografii de teren și reportaje confirmate.

Cum intră un nume în evidență

1. Moartea, arestarea sau condamnarea trebuie documentate de cel puțin doi monitori independenți, SAU de un monitor plus confirmarea familiei, SAU printr-un document judiciar.
2. Cauza decesului trebuie menționată de sursă. Acolo unde regimul contestă cauza, ambele versiuni sunt notate.
3. Fotografiele sunt reproduse în conformitate cu prevederile editoriale de utilizare loială pentru documentarea încălcărilor grave ale drepturilor omului, cu menționarea creditelor acolo unde sunt cunoscute.

Numărătoare pe acest site

Când spunem **peste 42.000 de uciși** și **peste 100.000 de reținuți** pentru Iarna Purpurie 2025–2026, cifrele agregă raportările IHR și HRANA până în februarie 2026. Sunt conservatoare — numerele reale, din cauza întreruperilor de internet, sunt mai mari.

Cifrele pentru răscoala din 2022 pe care le folosim (peste 551 de uciși, inclusiv 71 de copii; peste 22.000 de reținuți) sunt totalurile IHR și Amnesty din februarie 2023.

Rapoarte cheie de verificare (2026)

- BBC News & BBC News Persian — „Dezvăluirea numelor și chipurilor victimelor represiunii protestelor din Iran” (9 februarie 2026). BBC Persian Forensic a verificat identitățile a peste 200 de protestatari uciși.
- BBC Persian — arhivă interactivă a victimelor.
- Iran Human Rights — Sasan Azadvar, al zecelea protestatar spânzurat în 42 de zile (30 aprilie 2026).
- Iran International — trupul executatului Amirhossein Hatami, în vârstă de 18 ani, reținut (aprilie 2026).
- Wikipedia — Masacrele din Iran din 2026 (evidență enciclopedică actualizată continuu).

Corecturi

Dacă aveți informații noi, un nume lipsă, o dată greșită sau o corectură la o poveste de pe acest site, scrieți la corrections@iranholocaust.org. Fiecare e-mail este citit.

SECȚIUNE 8

Recomandări

Aceste recomandări decurg din înregistrarea prezentată mai sus și se adresează statelor, organismelor multilaterale și organizațiilor societății civile cu un mandat sau o capacitate de acțiune.

1. Extinderea și alocarea de resurse adecvate mandatului internațional de investigație independent privind Iranul, cu o atribuție explicită asupra evenimentelor din 2025-26.
2. Conservarea probelor: arhivarea înregistrărilor video verificate, a dosarelor medicale, a documentelor judiciare și a înregistrărilor de înmormântare conform standardelor admisibile în viitoarele proceduri.
3. Aplicarea de măsuri direcționate împotriva comandanților, judecătorilor și oficialilor penitenciarilor nominalizați, implicați în crime, tortură și procese capitale inechitabile.
4. Sprijinirea instrumentelor de eludare a cenzurii și a conectivității rezistente pentru utilizatorii iranieni în timpul întreruperilor.
5. Protejarea familiilor victimelor și a deținuților eliberați împotriva represaliilor, inclusiv prin vize umanitare accelerate.
6. Publicarea pozițiilor naționale privind execuțiile protestatarilor și ridicarea cazurilor individuale, menționându-le pe nume.

ANEXĂ

Surse și seturi de date

Surse primare și secundare utilizate în întreaga arhivă și seturile de date lizibile automat din care sunt extrase cifrele din acest raport.

Cum gestionăm bilanțurile contradictorii ale deceselor

În cazul Iranului, cea mai frecventă greșeală în relatări este un singur număr prezentat fără o sursă sau o dată. Nu combinăm niciodată cifre incompatibile. Acolo unde organizațiile nu sunt de acord, fiecare cifră apare cu organismul care a publicat-o, data la care a fost confirmată ultima dată și ce măsoară.

Tip	Definiție	Exemplu
Număr nominal verificat	Persoane confirmate de două surse independente, cu nume, dată și loc	7.007 decese nominale (HRANA, 23 februarie 2026)
Recunoaștere oficială	O cifră declarată chiar de statul iranian; tratată ca un prag minim, niciodată ca total	3.117 (oficiali iranieni, 2026)
Bazat pe registre sau documente	Derivat din evidențe spitalicești sau documente interne scurse	30.304 decese înregistrate în spitale pentru 8–9 ianuarie 2026
Estimare sau afirmație	Proiecții și declarații ale unor figuri politice sau rețele; întotdeauna etichetate ca atare	~50.000 (Reza Pahlavi, citând rețele din diasporă și medicale)

Imagini și înregistrări video

Fotografiile de pe acest site provin de la Wikimedia Commons, din materiale de presă distribuite de agenții sau de la organizații de documentare și sunt stocate local, astfel încât un link extern întrerupt să nu poată schimba în tăcere ceea ce arată o pagină. Legende de indică ceea ce este reprezentat și, acolo unde este cazul, că identificarea este făcută de organizația de documentare, nu de noi. Nu publicăm imagini grafice ale decedaților atunci când există un portret oferit de familie. Nu folosim imagini generate pentru a reprezenta vreun eveniment, persoană sau loc real; acolo unde o ilustrație este generată, aceasta este etichetată.

Traducere

Paginile sunt publicate în 41 de limbi. Traducerile sunt asistate de calculator și apoi verificate pentru terminologie, nume și cifre, care nu sunt niciodată localizate în numere diferite. Acolo unde o pagină tradusă este în urma originalului în engleză, versiunea în engleză este versiunea de referință. Raportați o eroare de traducere la adresa de corecturi; localizarea și URL-ul sunt suficiente.

Independență și finanțare

Acest site nu primește finanțare de la niciun guvern, partid politic, organizație a exilului — inclusiv Mojahedin-e Khalq și NCRI — sau sponsor comercial. Nu conține publicitate și nu acceptă donații. Conținutul este publicat sub licența Creative Commons Attribution 4.0, astfel încât poate fi copiat, tradus și republicat fără permisiune, inclusiv de către părți care nu sunt de acord cu el.

Ce nu facem

- Nu primim direcții editoriale de la niciun guvern, partid, grup de exil sau ONG.
- Nu publicăm nume sub presiunea familiilor care solicită confidențialitate.

Independență

Niciun guvern, partid, facțiune din exil, ONG sau donator nu are control editorial. Site-ul nu acceptă publicitate și nici donații. Întreținătorii își oferă timpul voluntar.

Fotografii și licențiere

Fotografiile de pe Wikimedia Commons sunt reproduse conform licențelor menționate, cu creditare. Imaginile de la BBC, Reuters, AP, AFP și Sipa prin Le Monde sunt reproduse în baza prevederilor de uz editorial corect pentru documentarea încălcărilor grave ale drepturilor omului, cu creditare acolo unde se cunoaște sursa.

Utilizarea inteligenței artificiale

Inteligența artificială generativă este folosită doar pentru traduceri și corecturi editoriale ale materialelor cu surse citate. Niciun citat, nicio imagine sau identitate fabricată de IA nu apare pe acest site. Fiecare fapt are o sursă primară verificată de oameni.

Seturi de date

- **Victime nominalizate** — iranholocaust.org/data/victims.json
- **Cronologie, 1979-2026** — iranholocaust.org/data/timeline.json
- **Fapte cheie** — iranholocaust.org/data/key-facts.json
- **Entități nominalizate** — iranholocaust.org/data/entities.json
- **Citații sursă** — iranholocaust.org/data/citations.json
- **Date comparative privind atrocitățile** — iranholocaust.org/data/comparison.json

Citație: iranholocaust.org, „Iarna purpurie: represiunea revoltei din 2025-26 în Republica Islamică Iran” (09 September 2026). <https://iranholocaust.org/report.pdf>. Licențiat CC BY 4.0.